

HLN HET LAATSTE NIEUWS

VAN KONINKLIJKE BLOEDE

Delphine doet haar vader knielen voor de waarheid. Eindelijk

Onze opinie
JAN SEGERS

Eindelijk. Wat alle burgers van zijn koninkrijk al jaren wisten, heeft koning Albert nu toegegeven. Heeft hij moeten toegeven. Dat hij de vader is van niet drie maar vier kinderen. De koning is 'bereid te erkennen' dat Delphine zijn dochter is, klonk het gisteren. Hoezo, bereid? Alsof het om een ruimhartig gebaar van zijn kant gaat, een genereuze geste. Iets bekennen, iemand erkennen doe je vóór het onomstotelijke bewijs is geleverd, niet erna. Het resultaat van de DNA-test liet geen enkele ruimte meer voor twijfel, zo die nog bestond. Daarna pas je verantwoordelijkheid opnemen vergt geen grootmoedigheid, geen zielenadel. Het vergt vooral koppigheid en het getuigt van egocentrisme en wereldvreemdheid.

besparen. Niet door er zich à la François Mitterrand ogenschijnlijk laconiek van af te maken met een 'et alors?' Wel door zijn kind te geven waar elk kind recht op heeft: te weten wie zijn vader is en door die vader te worden erkend. Niet als prinses of als erfgename, maar als dochter.

Koning Albert is twintig jaar lang een goede koning van België geweest. Daar doet deze trieste epiloog niets van af. Jazeker, Delphine is zijn zaak, zijn affaire – niet de onze. Maar tegelijk is het een staatszaak, of een staatszaakje, al was het maar omdat de oude koning ook vandaag nog geniet van een pensioen dat ruim vijftigmaal hoger ligt dan de 1.500 euro per maand die straks op de onderhandelingstafel van een nieuwe regering zal liggen. Mag daar iets tegenover staan? Dat hoeft niet eens voorbeeldig gedrag te zijn. Gewoon: doen wat een man moet doen, als mens van vlees en bloed. Blijkaar was dat te veel gevraagd.

«Pijnlijk noemt Albert de procedure. Dat was ze vooral voor Delphine en haar moeder

Op de knieën is Albert gedwongen. Met alle middelen die de rechtsstaat hem biedt, tot het Hof van Cassatie toe, heeft hij zich verzet tegen de waarheid, maar precies die rechtsstaat en dat recht hebben nu gezegevierd. Ze zijn er voor elke Belg, zonder onderscheid des persoons. Of je nu Delphine (51) of Daya (2) heet en de dochter bent van koning Albert (85) of van Michy Batshuayi (26).

Een volwassen mannenleven lang, waarvan de laatste zes jaar voor de rechtbank, is koning Albert op de vlucht geweest voor zijn vaderschap. Slechte raadgevers binnen en buiten zijn familie lieten hem al die tijd volharden in de boosheid. Pas onder druk van dwangsommen die konden oplopen tot 2 miljoen euro per jaar stemde Albert in met een DNA-test. Gisteren heeft hij, zo luidt het, 'in eer en geweten besloten om een einde te maken aan deze pijnlijke procedure'. Maar welke eer viel er na die procedure nog te redden? En zou zijn geweten hiermee gesust zijn? Pijnlijk noemt hij de procedure, maar dat is ze vooral geweest voor Delphine en voor haar moeder, zijn minnares. De koning had hen en zichzelf die pijn kunnen

Als burger heb je het raden naar wat er vandaag omgaat in het hoofd en in het hart van Albert en Delphine. Biologisch en juridisch is zij vanaf nu zijn dochter, maar om het ook gevoelsmatig nog te worden, is het hoogstwaarschijnlijk te laat. Hoe zeg je alsnog papa tegen een stokoude man die jou een leven lang heeft miskend en dat was blijven doen als je hem niet zelf tot erkenning had verplicht? Koning Albert heeft nooit hoog opgelopen met zichzelf als vader. Over het ouderschap van Astrid, Filip en Laurent zei hij na zijn troonsafstand aan RTL: 'On fait ce qu'on peut avec ce qu'on a. We doen het zo goed en zo kwaad als het kan.' Maar dat het moeilijk was geweest om hen een warm nest te bieden. Wat zou hij vandaag voelen, de oude vorst? Bitterheid? Spijt? Opluchting dat hij het meest publieke geheim van België straks niet hoeft mee te nemen in zijn graf? Een gerust gemoed wens je hem toe. En een goede nachtrust.

Wakker zal vannacht vooral zijn zoon Filip hebben gelegen. Niet omdat hij er sinds gisteren een halfzus bij heeft. Wel van de herdenking in Auschwitz-Birkenau. En vooral van de toestand in dit land, dat stilaan onbestuurbare koninkrijk dat hij van zijn vader heeft geërfd.

2 & 3

PS wil niet met N-VA, CD&V niet zonder: formatie zit muurvast

Een federale regering met N-VA? Onmogelijk, zegt PS-voorzitter Paul Magnette. Maar CD&V blijft wel vasthouden aan de Vlaams-nationalisten. De formatie zit muurvast.

«We hebben al meer dan dertig vergaderingen gehad met N-VA en dat levert niets op. Ça ne va pas.» Magnette was gisteren glashelder: voor zijn partij is paars-geel begraven. Hij zet zo druk op CD&V en in mindere mate Open Vld. Willen we uit de impasse geraken, dan moeten

zij een paars-groene coalitie, aangevuld met CD&V, op de been proberen te krijgen. Maar de christendemocraten houden het been voorlopig stijf. Een regering met N-VA geniet nog altijd de voorkeur. En dus zit de formatie strop: noch paars-geel, noch paars-groen lijkt nog een optie. Informateurs Georges-Louis Bouchez (MR) en Joachim Coens (CD&V) moeten vandaag met lege handen naar de koning. De hamvraag is wie Filip nu in het veld stuurt om de boel recht te trekken. (IVDE)

4

Trump een man van z'n woord: really?

Greet De Keyser legt uit waarom president er goed voor staat

9

De jeugdijaren van Kobe Bryant Hij zei ongegeneerd: «Ik word hier topscorer»

Op z'n 17de wordt Bryant voorgesteld als aanwinst van de LA Lakers.

HLN SPORT

